

[Marianne Jelved]

gen fra april 1987, er, at vi ikke vil afskære os fra muligheden af at bruge afgifter som styringsmiddel i denne sammenhæng, og vi kunne heller ikke drømme om at afskære os fra den mulighed i dag, selv om vi så vil have et andet bud på, hvad vi kan gøre i stedet for at bruge afgifter.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Hr. Trøjborg fortalte herfra, at der var intet belæg, når jeg udtalte mig om, at handelsgødning ikke var nævneværdig årsag til den udsivning, der er. Det vil altså sige, at hr. Trøjborg underkendte det, både Miljøstyrelsen og Landskontoret for Planteavl er kommet frem til. De har begge konkluderet, at af den udsivning, vi har, stammer højst 1 pct. fra kunstgødning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage ved ordførerrækken.

Rønholt (KF):

Jeg vil starte med at konkludere, at hr. Løvig Simonsen ikke vil svare på mit spørgsmål, om ikke det er forkasteligt at drage konklusioner, inden vi starter udvalgsbehandlingen.

Jeg er tilfreds med, at fru Marianne Jelved hermed bekræfter, at der ikke ligger en forhåndsaftale med Socialdemokratiet, som henviser til pressemeddelelsen.

Vandmiljøplanen blev vedtaget med det formål at reducere udledningerne af kvælstof med 50 pct. og fosfor med 80 pct. fra kommunale rensningsanlæg, industri og landbrug inden 1. januar 1993. Den blev vedtaget på baggrund af den bedste viden, man disponerede over på det tidspunkt, også selv om vi i dag må erkende, at den ikke var så tilstrækkelig, som vi kunne ønske. I dag ved vi mere, om end der stadig er huller i vores videngrundlag. Men det er jo netop derfor, vi besluttede, at regeringen i foråret 1990 skulle udarbejde en statusredegørelse, for at Folketinget kunne tage stilling til eventuelle justeringer i vandmiljøplanen.

Det Konservative Folkeparti erkender behovet for en justering og er enig i indholdet af regeringens handlingsplan for en bæredygtig udvikling i landbruget, hvor især de nye miljøpolitiske tiltag er beskrevet, hvorimod der af na-

turlige årsager mangler et bud på, hvorledes dansk landbrug skal komme igennem de uudgædelige tilpasninger og omstillinger, der dels forventes i GATT-sammenhæng, dels også i forbindelse med ændringerne af EF's landbrugspolitik.

Det er kloget af regeringen at nøjes med forslag til den justering af vandmiljøplanen, som er en naturlig opfølgning af den viden, vi siden 1987 er blevet beriget med. Her tænker jeg på konsensuskonferencens konklusioner og de redegørelser fra henholdsvis Miljøministeriet og Landbrugsministeriet, der er kommet i de sidste par år.

Jeg er dermed også enig med landbrugsministeren, når han i handlingsplanen skriver:

»Der er ikke belæg for generel ændring af de vedtagne krav; men der er et omfattende og påtrængende behov for lokalt differentierede skærpselser af kravene i oplande til nitratbelastede vandforsyninger og i oplande til sårbare vandløb, søer og fjorde.«

Men det vender jeg tilbage til.

Skal der ske ændringer i de mere generelle landbrugspolitiske målsætninger, kræver det, at GATT-forhandlingernes konklusioner er kendt og resultaterne af EF's ændrede landbrugspolitik er vedtaget. Man kan ikke forsvare over for landbruget at pille disse ting ud af en sammenhæng, og jeg kan ikke kraftigt nok opfordre Folketinget til at give udvalget vedrørende et bæredygtigt landbrug mulighed for at arbejde med disse forhold med de interessesammenfald, der er på hele den landbrugspolitiske arena.

For at få det hele til at hænge sammen bør tilpasningerne til GATT-konklusionerne, tilpasninger til EF's ændrede landbrugspolitik og nationale tilpasninger ske i nævnte rækkefølge. Det er vigtigt. Man kan ikke pille disse ting ud af en sammenhæng.

Jeg er dermed også enig med landbrugsministeren, når der i handlingsplanen står, at regeringen i EF og andre internationale forsamlinger vil arbejde for fælles regler for anvendelse af miljøskånsomme og etisk forsvarlige produktionsmetoder i landbruget. Jeg indledte med at sige, at videngrundlaget ikke var fuldkomment, dengang vandmiljøplanen blev til. Ja, det erkendte den daværende miljøminister faktisk også, da han i den fremlagte handlingsplan af 31. januar 1987 udtalte, at den var ambi-